यस्याहुः शशिमच्छिरोहर इति स्तुत्यं च नामामराः पायात्म स्वयमन्धकक्षयकरस्त्वां सर्वेदोमाघवः ॥

अत्र 'येन-' इत्यादौ समङ्गक्षेषः । 'अन्यक-' इत्यादावमङ्गः। अनयोश्चेकत्र संभवात्समङ्गाभङ्गात्मको प्रन्थगौरवमयात्प्रथङ्गोदाहृतः।

अत्र केचिदाहुः—'समङ्गश्लेष एव शब्दश्लेषविषयः । येत्रोदात्तादि-स्वरमेदाद्भित्रप्रयतोच्चार्यत्वेन मित्रयोः शब्दयोर्जतुकाष्ठन्यायेन श्लेषः । अमङ्गस्त्वर्थश्लेष एव । यंत्र स्वरामेदादमित्रप्रयतोच्चार्यतया शब्दामेदाद-र्थयोरेकवृन्तगतफलद्वयन्यायेन श्लेषः । यो हि यदाश्रितः स तदलंकार एव । अलंकार्यालंकरणभावस्य लोकवदाश्रयाश्रयिमावेनोपपत्तिः' इति । तदन्ये न क्षमन्ते ।

उमाधवश्च त्वां पायात् । माधवपक्षे—येन अभवेन जन्मरहितेन अनः शकटं ष्ट्रा पादेन परावर्तितम् । वल्रेरसुरराजस्य जेता । कायः पुरा अमृतपरि-वेषणावसरे स्त्रीकृतः स्त्रीत्वं प्रापितः । अमृतार्थं विवदमानानां देवासुराणाम-सृतपरिवेषणाय मायया नारायणेन मोहिनीरूपं धृतमिति पुराणवार्ता । यश्चोद्दु-त्तस उन्मत्तस अभन्नस अघासुरस्य इन्ता । यद्वा कालियस पीडाकरः । आरवलयः अरिसंवन्धि सैन्यं यातीत्यर्थः । यद्वा उद्वृत्तसुजंगहारं वलं यस्य तेन गरुडेन यातीलर्थः । अगं गोवर्धनं कृष्णरूपेण, गां पृथ्वीं च कूर्मरूपेण योऽधारयत् । शिवनं मधातीति शशिमद्राहुः तस्य शिरोहर इति स्तुत्यं नाम यस्य चामरा आहुः । अन्धकानां यादवानां क्षयकरो द्वारकाख्यनिवासनिर्माताः। ल्माधवपक्षे—येन ध्वस्तमनोमवेन विनाशितकामेन वलिजितो विष्णोः कायः पुरा ब्रीकृतः । मोहिनीरूपदिद्रश्रुणा शिवेन प्रेषितो विष्णुः पुनर्मोहिनीरूपं द्धारेति धुँराणवार्ता । यथ उद्दृत्तौ उत्कर्षेण वर्तितौ भुजंगरूपौ हारवलयौ येन सः। यथ शिरित गङ्गामधारयत् । यद्वा शरीरार्घेन गौरीम्, शिरित गङ्गां चेलिभिप्रायेण चकारः । यस्य शिरः शशिमचन्द्रयुक्तं हर इति स्तुत्यं नाम चामरा आहुः । अन्ध-कस्य असुरविशेषस्य विनाशकरः ॥ केषस्तावच्छच्दालंकारोऽर्थालंकारश्च संभवति, तयोः परमतनिराकरणपूर्वकं भेदं निरूपयति-अत्रेति । जतुकाष्ट्रेति । पृथगु-पलभ्यमानयोरिप जतुकाष्ठयोर्थींगे यथैकत्वप्रतिभासस्तथेहापीलर्थः । लोकच-

^{1.} यत्रेति । समासभेदेनोदात्तादिस्तरभेदाद्वित्तप्रयत्नोचारणयोग्ययोरिप शब्दयोः क्षेष-भन्नभयेन स्तरभेदानादरादेकप्रयत्नोचारणे जतुकाष्ठन्यायेन शब्दक्षेष इति भावः ॥

^{2.} यत्र स्वरेति । समासाभेदेनोदात्तादिभेदाभावादभिन्नप्रयक्षोचार्यत्वेन शब्दभेदा-भावे केवलमधैयोरेकवृन्तगतंप्रलद्वयन्यायेन श्रिष्टत्वादर्थश्चेष इति भावः ॥

^{3.} पुराणवार्तेति । अस्त्रीकृत इति च्छेदः । त्रिपुरवधे विष्णुर्यस्य बाणो वभूवेति

१. 'म्रेपः'-क पुत्तके नात्ति. २ 'इह' घः ३. 'मन्यन्ते' घः